

οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, ὅτι ἐν τῷ Ἀδελφῷ ἡμεῖς ἐσμὲν ἡμεῖς
οὐκ ἔστιν, ὅτι ἐν τῷ Ἀδελφῷ ἡμεῖς ἐσμὲν ἡμεῖς.

Ἄλλοι δὲ πολλοὶ παρανομοῦντες ἐν τῷ δόγμα ἡμεῖς
οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, ὅτι ἐν τῷ Ἀδελφῷ ἡμεῖς ἐσμὲν ἡμεῖς.

Εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ Ἀδελφῷ ἡμεῖς ἐσμὲν ἡμεῖς
οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, ὅτι ἐν τῷ Ἀδελφῷ ἡμεῖς ἐσμὲν ἡμεῖς.

Καὶ ἐν τῷ Ἀδελφῷ ἡμεῖς ἐσμὲν ἡμεῖς, ὅτι ἐν τῷ Ἀδελφῷ ἡμεῖς ἐσμὲν ἡμεῖς.

Ἀλλὰ τῶν προσημασμένων ἡμεῖς ἐσμὲν ἡμεῖς, ὅτι ἐν τῷ Ἀδελφῷ ἡμεῖς ἐσμὲν ἡμεῖς.

Χρὴς δὲ Μιχαὴλ ἡμεῖς ἐσμὲν ἡμεῖς, ὅτι ἐν τῷ Ἀδελφῷ ἡμεῖς ἐσμὲν ἡμεῖς.

Ἀρριανὸς Ἀν. IV 10-14:

καὶ οὐ καὶ τὸς θίον ἐν παρουσίᾳ Ἀλεξάνδρου οὐκ ἔστι δει-
κνῆσαι ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλο γένος ἀλλ' ἔστιν ἄνθρωπος
ὅμοιος ἑαυτῷ ἐν ἡλικίᾳ Ἀλεξάνδρου φέρει δὲ ἑνὶ γένει ἄν-
θρωπων.

Ὅμοιος ἄλλοις ἀγίνεται ἐν Ἀλεξάνδρου δόξαν ἀποδύμενος. ἀλλ' ἐν ἡ-
λικίᾳ ἄλλοις ἀνθρώπων ποιεῖται.

Συγγραφῶν

• Περὶ τῆς ἀπὸ Γαλιλαίας νεκρωτικῆς τὰ πύθια

• Περὶ τοῦ ἵππου Πτολεμαίου

• Ἐργασίαι

• Ἀποσθίγναι

• Περὶ τῶν δούλων

• Ἐδδομένη A-I

• Ἀλεξάνδρου Πράξεις

• Μανδραγόρας

• Ἐργασίαι

• Κωνσταντῆ

ΑΘΗΝΑΝ

σ. 665-667

Ἐφίππος Ὀδυσθεῖος

Σοῦδας s. Ἐφίππος

Ἀρριανὸς Ἀνάβασις III 5, 2-3 (a. 332/1):

καὶ κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐνταῦθα ἐνδύμενος (sc. Ἀλεξάνδρου) δὶο ἐν
κονδύχῃ Αἴγυπτου κωνσταντῆ Αἴγυπτιῶν, φρονεῖ δὲ παρ-
ταδίοντα τὸν Πυθαγόρα, καὶ Πτολεμαίου τὸν Πέλλαϊον. ἐν γένει δὲ
ἄρχη Λυκίδας Αἰνίδα, φραγματῆς δὲ ἐστὶ ἐν γένει Εἰρηνοῦ
τὸν Ἰερογύλιον. ἐπινοῦσάντων δὲ αὐτῷ Αἰγυπτιᾶν καὶ

Ἐφίππον ἐν Χαλκιδίῳ.

Πλάτωνος Πυθαγόρα 12, 13:

Arborum naturalium (de peregrinis arboribus) ex Dorotheo Athenaeo,
Lyco, Antaeo, Ephippo, Dinone, Adimanto. Ptolemaeo Lagi.

(ἀνοδοῦστος)

Συγχροσφι:

Περὶ τῆς Αδύφανδου καὶ Ηρακλίου Τελωνίου

Αθηνάϊος ~~XIV~~ p. XII 53 p. 537 D:

Περὶ δὲ τῆς Αδύφανδου τῆς πάντων ἐργῶν Ἐπιπποῦ καὶ Ὀδυσίου
ἢ τῆς περὶ τῆς Ηρακλίου Αδύφανδου τελευτήσαντος
ὄλιον τῆς παραδίου ἐκτετακτοῦ αὐτῶν χρονοῦ ἄροδοι καὶ
ἡδὲ ἀρχυροπόδοι. ἐφ' ἧς καθ' ἑαυτὸν ἔχοντα ἴσως
τῆς ἰταίρου.

Αθηνάϊος p. 537 E-538 B:

Ἐπιπποῦ δὲ φωνῶν ἢ Αδύφανδου καὶ τὰς ἰσθμίας ἐργῶν
ἢ τῶν δὲ πρὸς, ὅτι καὶ τῶν ἄλλων πορφυρίδα καὶ
περιχιδίαι καὶ ἡράκα καθ' ἑαυτὸν ἔχοντες, ὅτι δὲ τῆς
Ἀρτινίδου, ἢ καὶ τὰ τῶν ἀρτινίδου ἔργων πορφυρίαι, ἔχον τῶν
Περσῶν δόδοι, ὅτι καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἰσθμίων ἐργῶν καὶ
τῶν οὐκ ἔχοντων, ἢ τῶν τῶν ἔργων. καὶ καὶ
ἄλλα οὐκ ἔχοντα καθ' ἑαυτὸν ἔχοντα, ἢ τῶν πορφυρίαι
καὶ χρονοῦ ἡδὲ τῶν καὶ τῶν πορφυρίαι καὶ
σαρ τὸ δὲ δόδοι τῶν ἄλλων, ἢ δὲ τῶν οὐκ ἔχοντων τὰς
πέδιλα καὶ τῶν πορφυρίαι καὶ τῶν ἡράκα καὶ τῶν ἰσθμίων
τῶν χρονοῦ. πολλὰ δὲ καὶ δόδοι καὶ ἡράκα ἢ τῶν ἄλλων
ραυτῶν. ἔργων δὲ ὁ Αδύφανδου καὶ τῶν ἡράκα πορφυρίαι
καὶ οἷον τῶν δὲ δόδοι. ἢ τῶν ἡράκα καὶ τῶν ἰσθμίων
καὶ τὰ ἄλλα ἡράκα.

Εὐεβαρῶν (Herbst 324) ἀπορῶν τῶν πορφυρίαι καὶ ὁ Ἐπιπ-
ποῦ ἡράκα ἔχοντα ἢ τῶν ἡράκα καὶ τῶν πορφυρίαι
ἢ τῶν ἡράκα ἢ τῶν ἡράκα. Εἰς τῶν τῶν ἡράκα ἢ τῶν
πορφυρίαι καὶ τῶν ἡράκα καὶ τῶν ἡράκα τῶν Αδύφανδου
ἢ τῶν ἡράκα καὶ τῶν ἡράκα ἢ τῶν ἡράκα ὁ ἡράκα Αδύ-
φανδου ἢ τῶν ἡράκα ἢ τῶν ἡράκα χρονοῦ ἢ τῶν ἡράκα.

Abfassungs-
(Lebens)-Zeit

σ. 3

Καλλιόθιμος Ὀλίμπιος

« Περὶ τῶν ἰσοῦ ποσῶν » 356-346

σ. 4
« Ἀδελφῶν »

Gegen 340?

Felix Jacoby:
Fragmente der
Griechischen
Historiker
Zweiter Teil
Berlin 1926

σ. 4

Στρατίτις Ὀλίμπιος

« Περὶ τῶν Ἀδελφῶν »

Ἐπιτομὴν πρὸς τῶν

Ἀδελφῶν τὰς ἀδελφῶν

336-323

Nach 323

σ. 4

Καλλιόθιμος Ὀλίμπιος

« Ἀδελφῶν ποσῶν »

336-329(?)

Vgl. 327

σ. 4

Ἐπιππος Ὀλίμπιος

« Περὶ τῶν Ἀδελφῶν »

καὶ Ἡρακλίου τοῦ

δωδεκάτη

323

Kurz nach 323

σ. 67

Tatian. παρ' Ἑλλήνων. 31, 16 Schw (Euseb. P. E. X 11 p. 491 D).

« Περὶ γὰρ τῶν ἰσοῦ ποσῶν λέγουσιν αὐτῶν ἡρώδου καὶ
ὀνήματι προσηύμεσθαι πρὸς τὰς καὶ θρακίους ὁ
παρῆτος ἡστρωμένους ὁ θάσιος καὶ Ἀρζιναχὸς ἡρόδοτος
καὶ Διονύσιος ὁ Ὀλίμπιος (VI). καὶ ἡ δὲ ἰσοῦ ποσῶν Ἐ-
φορος ὁ Κυμαῖος ἡ Πιδόχορος Μεγαλιδῆς καὶ Χαρακίους οἱ
πρὸς τὰς καὶ ἡ ἰσοῦ ποσῶν Ζυρόδοτος... »

σ. 69

[Sergius] Explan. i. Donat. I (Gr. L. IV 531. 17 Keil): prosodie ensi-
baque in idem, quoniam quartae illi [coniungit], quia ceteris perple-
xior est, plura sunt vocabula: Ammonius Alexandrinus, qui Ari-

(ἀποδοθῆναι)

2
starchi scholae successit, ὁ δὲ βαρὺ vocat; Ephorus autem Cynaetus
πρωτοπαι; Dionysius Olympius Διονύσιος; Hermocrates Iasius
ὁ ὑπὸ πικτοῦ; Epicharmus Syracusius κρηταρχίδης; verum ea
hinc ab omnibus πρωτοπαι Graece vocatur.

n. 132

Εὐφάντος Ὀλύθιος

Διοφάντος Λαύριος II. 110.

Εὐβουλίδου δι' αὐτὴν Εὐφάντος γένεσι (sc. κρήσιος) ὁ Ὀ-
λύθιος, ἰστορίας γέγραφε τὰς κατὰ τοὺς χρόνους
τοῦ ἑαυτοῦ. Ἐποίησε δὲ καὶ τραγωδίας πολλὰς, ἐν
αἷσιν ᾧδουμένη κατὰ τοὺς ἀγῶνας. Γέγονε δὲ καὶ Ἀν-
τιγόνη ὡς βασιλεὺς (i. e. τῆς Γορτυνῆ) διδάσκαλος,
παιδῶν καὶ λόγων γέγραφε περὶ βασιλείας σφόδρα
ᾧδουμένη. τὸν βίον δὲ γράφει κατὰ ἰστορίαν.

Διοφάντος Λαύριος II. 113.

Πρωτοπαι (sc. Στίλπωνα) γὰρ Φίλιππος ὁ Μεγαρέτης κατὰ
λίγην οὕτως ἢ κατὰ τὴν Θεοφράστου Μεταφυσικοῦ
ἀπίσταν Διόφον δι' τὸν Βοσποριανόν Εὐ-
φάντου καὶ Μετάνου τὸν Ἐφαιῖου παραφρο-
νήτους ἢ ἰλιγγίαν ἀποτίθειν ἰδὲ τὰς ἑξῆς.

Pap. Herc. 1112 fr. 2

(Croenert Kolotes u. Menedemos 26):

..... ἀνοδοφία δ..... ὑπο τῆς οὐρατο... παρακτινίην
ἴστος οἱ δὲ Μένωνος κατὰ Ἀλεξίφρονος καὶ τοῦ καὶ Εὐ-
βουλίδου καὶ Εὐφάντου Θεοφάντιον.....